

Spørgsmål 26:

Hvad vil det koste at nedsætte trækprocenten med 1, idet det forudsættes, at udskrivningsreglerne ændres tilsvarende?

Svar:

En nedsættelse af samtlige trækprocenter med 1 ville medføre, at provenuet af den foreløbige A-skat for indkomståret 1970 blev nedsat med et beløb, der rent skønsmæssigt kan anslås til omkring 390 mill. kr., forudsat at de nedsatte trækprocenter fik virkning allerede fra begyndelsen af indkomståret.

Forudsættes det, at udskrivningsreglerne for statsindkomstskatten for indkomståret 1970 samtidig ændres, således at skattebeløbene nedsættes med 1 pct. af skalainkomsten ved statsindkomstskattens beregning, vil provenuet af slutskatten for indkomståret 1970 blive nedsat med et beløb, der rent skønsmæssigt kan anslås til omkring 550 mill. kr.

Spørgsmål 27:

Hvorledes er de tekniske muligheder for en sådan ændring af trækprocenten?

Svar:

For at en nedsættelse af trækprocenten kan få betydning, må det forudsættes, at der sker en tilsvarende nedsættelse af slutskatten for indkomståret 1970. Dette vil kræve en ændring af udskrivningsreglerne i lov nr. 330 af 18. juni 1969 om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten, idet man herved går ud fra, at nedsættelsen fuldt ud skal ske i statsindkomstskatten eller folkepensionsbidraget, således at der ikke tillige skal ske nedsættelse af indkomstskatten til kommunerne.

Nedsættelsen af slutskatten måtte også have virkning for de skatteydere, der betaler B-skat, og for dem, der betaler både A-skat og B-skat.

Den sikreste fremgangsmåde ved en generel nedsættelse af trækprocenterne måtte fra et administrativt og EDB-teknisk synspunkt være, at de centrale magnetbåndregistre blev korrigeret, og at der blev udsendt nyt forskudsmateriale til skattemyndighederne samt nye skattekort til A-skatteyderne. Dette ville imidlertid kræve omfattende forberedelser og en meget betyde-

lig indsats både hos de centrale skattemyndigheder og hos kommunerne. Ikke mindst for kommunerne ville det betyde en meget væsentlig yderligere belastning. Fremgangsmåden må derfor med de eksisterende administrative og tekniske ressourcer anses for praktisk udelukket.

Nedsættelsen af trækprocenterne måtte derfor i givet fald gennemføres på den måde, at arbejdsgiverne og andre indeholdelsespligtige instrueres om, at skattetræk i alle tilfælde skal foretages med en trækprocent, der er f. eks. 1 mindre end den procent, der er anført på skattekortet. Bl. a. som følge af indkørvanskeligheder i forbindelse med det centrale register over indeholdelsespligtige (CIR) ville man ikke med sikkerhed kunne give alle indeholdelsespligtige direkte instruktion herom. Man måtte derfor nok i stedet give den indeholdelsespligtige underretning gennem annoncer, fjernsyn, radio o. s. v.

Uanset hvorledes den omhandlede ændring skulle iværksættes, ville ændringen medføre en række problemer og vanskeligheder for I. Arbejdsgiverne og andre indeholdelsespligtige og II. Skatteadministrationen, ligesom der måtte tages stilling til problemer i forbindelse med III. Tilnærmelsen mellem forskudsskat og slutskat.

Ad I. Arbejdsgiverne m. fl.

1) For arbejdsgivere, der får beregninger af og redegørelser for skattetræk udført ved EDB, måtte der ske ændring af EDB-programmerne.

2) For andre arbejdsgivere måtte det påregnes, at en forskel mellem skattekontets udvisende og den „rigtige“ trækprocent ville belaste trækordningen med en vis usikkerhed.

3) Der ville for alle kategorier af indeholdelsespligtige (herunder også offentlige arbejdsgivere som stat og kommuner) opstå tvivlsspørgsmål, som man ikke med sikkerhed kunne instruere udtømmende om på forhånd. Som eksempel kan nævnes spørgsmål vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet for den ændrede trækprocent for lønmodtagere med forskellige lønperioder (måned, uge osv.). Det ville sammen med den almindelige usikkerhed i trækgrundlaget øge de i forvejen store begyndervanskeligheder for mange — især mindre — virksomheder.